

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **xxxxx** zastoupený advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem
sídlem Starobranská 327/4, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2019, č. j. 9705/2019-MZE-11121

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Odboru zemědělských registrů, ze dne 29. 3. 2019, č. j. 9705/2019-MZE-11121, spisová značka 17PZ4951/2019-11155, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci 11 858 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Josefa Sedláčka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce napadl podanou žalobou shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho námitka proti oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu,

Regionálního odboru Olomouc, pracoviště Šumperk (dále též jen „fond“), ze dne 10. 1. 2019, č. j. SZIF/2019/0013477, pro nepřipustnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s. ř.“). Ve správním řízení bylo v prvním stupni rozhodnuto o tom, že nebude provedena aktualizace evidence půdy týkající se půdních bloků ve čtverci 550-1060 v katastrálním území X (týkající se pozemků p. č. X a X), které se žalobce domáhal jako vlastník pozemku, na němž se nachází díl půdního bloku, ve smyslu § 3g odst. 8 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o zemědělství“).

2. Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení pro vady řízení a nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu správního rozhodnutí vázán:

- 1) „došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem tím, že žalovaný nepovažoval žalobce za účastníka řízení a krátil ho z tohoto titulu na jeho procesních právech, zejména upravených v § 36 s. ř., a dokonce z tohoto důvodu zamítl jeho námitku jako nepřipustnou“,

- 2) „napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí“,

- 3) „žalovaný řádně nevypořádal všechny žalobcem uplatněné námitky“ a

- 4) „žalovaný vychází z právního názoru, že xxxx je po právu zapsána jako užívatelka předmětných pozemků v evidenci LPIS. Kromě procesních vad s tím spojených je však tento právní názor i věcně nesprávný“.

3. Co se týče žalobního bodu 1), žalobce měl za to, že byl účastníkem řízení jak ve smyslu § 27 odst. 1 s. ř. jako žadatel, tak ve smyslu § 27 odst. 2 s. ř. jako osoba přímo dotčená ve svých právech a povinnostech. Uvedl, že vlastník pozemku je nutně vždy dotčen tím, že je vedeno řízení o tom, kdo je, či není oprávněným uživatelem jeho pozemku. Podle názoru žalobce tak žalovaný nesprávně posoudil námitku žalobce jako nepřipustnou.
4. V žalobním bodu 2) žalobce namítal, že žalovaný k otázkám, zda je žalobce účastníkem řízení a zda je xxxxx oprávněně zapsána v evidenci půdy jako užívatelka předmětných zemědělských pozemků, uvedl jen dílčí tvrzení a úvahy, aniž by dostatečně konkrétně rozvedl, na základě jakých důkazů zjistil skutkový stav, ze kterého vycházel, a aniž by uvedl právní posouzení věci včetně vysvětlení, jaká zákonná ustanovení aplikoval a jakým způsobem tato ustanovení dopadají na zjištěný skutkový stav.
5. K žalobnímu bodu 3) žalobce uvedl, že žalovaný zatížil řízení podstatnou procesní vadou, když v napadeném rozhodnutí pomlčel o svém dřívějším právním názoru, podle něhož je nutno posuzovat právní „úkony“ žalobce, směřující ke zrušení zápisu xxxxx a zapsání žalobce do evidence půdy, jako výpověď případné dřívější dohody o užívání pozemků, kterou jak fond, tak žalovaný stále považují za „existentní“. Podle žalobce žalovaný tento názor zaujal již v řízení vedeném Městským soudem pod sp. zn. 9 A 46/2016.
6. Konečně jde-li o žalobní bod 4), žalobce byl přesvědčen, že při řešení otázky, kdo má být zapsán do evidence půdy jako uživatel, je nutné postupovat podle speciální právní úpravy obsažené v zákoně o zemědělství (zejména podle § 3g odst. 2 zákona o zemědělství), která vylučuje aplikaci obecné normy, tedy zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Jako uživatel má podle žalobce právo být zapsána osoba, která předloží písemný doklad prokazující právní důvod užívání. Takovou listinou měl být výpis z katastru nemovitostí,

který ovšem předložil pouze žalobce, nelze proto uznat xxxx za užívatelku na základě údajné konkludentní dohody se žalobcem. Jelikož xxxxx nedisponuje žádným rozsudkem, který by určil, že je oprávněnou užívatelkou, ani jiným písemným dokladem o vlastnictví a užívání sporných pozemků, nemůže být podle žalobce nadále zapsána jako užívatelka předmětných pozemků a měla být tudíž z této evidence na základě žádosti žalobce ze dne 14. 9. 2017 vyřazena.

7. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž důvody ve vyjádření obsahově odpovídají odůvodnění správních aktů.
8. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k napadeným částem v žalobních bodech mj. uvedeno, že zákon o zemědělství představuje zvláštní zákon, jenž vymezuje okruh účastníků řízení komplexně a taxativně, a proto se na toto řízení nevztahuje vymezení okruhu účastníků řízení uvedené ve správním řádu. Žalovaný dále uvedl, že vlastník pozemku, na němž se nachází díl půdního bloku, rozhodnutím o aktualizaci evidence půdy není přímo dotčen ve svých vlastnických právech, neboť toto rozhodnutí pouze předurčuje výsledek rozhodování o poskytnutí dotace (odkázal přitom na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2009, č. j. 11 Ca 143/2008-35).
9. V další části odůvodnění žalovaný mj. konstatoval, že fond nebyl „v pochybnostech“, zda žalobce je, či není účastníkem řízení, přičemž pouze v tomto případě správní úřad vydává usnesení ve smyslu § 28 s. ř.
10. Ve zbytku odůvodnění je reagováno na zbylé věcné námitky proti rozhodnutí fondu, které nebyly shledány důvodnými.
11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.
12. Podle § 3g odst. 8 zákona o zemědělství ve znění účinném do 31. 12. 2019 fond může na základě vlastního zjištění nebo na základě podnětu ministerstva nebo jiného orgánu veřejné správy zahájit postup vedoucí k aktualizaci evidence půdy, popřípadě k úplnému vynětí z evidence půdy; takový postup Fond zahájí vždy, podá-li o to žádost vlastník pozemku, na němž se nachází díl půdního bloku. Fond vyzve dotčené uživatele k písemnému vyjádření ve lhůtě jím stanovené, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Odstavce 2 až 7 se vztahují na aktualizaci evidence půdy, popřípadě na úplné vynětí z evidence půdy, podle tohoto odstavce přiměřeně. Právní účinky změny v evidenci půdy provedené na základě tohoto odstavce nastávají dnem následujícím po dni, kdy Fond zahájil postup podle tohoto odstavce, nebo jestliže ze zjištěných důkazů nevyplývá, že nastanou později.
13. Podle § 3g odst. 6 zákona o zemědělství proti oznámení podle odstavců 3 až 5 může uživatel podat fondu nejpozději do 15 dnů ode dne jeho doručení písemnou námitku, která musí být odůvodněna. Podaná námitka nemá odkladný účinek. O podané námitce rozhoduje ministerstvo. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje uživateli a je konečné.
14. Podle § 92 odst. 1 s. ř. opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány

předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

15. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 s. ř. odvolací správní úřad zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno (contr. § 90 odst. 5 s. ř.). Obecně platí, že pokud správní orgán poté, co přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí postupem stanoveným v § 89 odst. 2 s. ř., neshledá důvod pro to, aby s rozhodnutím naložil některým ze způsobů uvedených v § 90 odst. 1 až 4 s. ř., tedy jinými slovy dojde k závěru, že odvolání není důvodné a není ani důvod pro zastavení řízení, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Od tohoto zamítnutí odvolání je třeba odlišovat zamítnutí odvolání podle § 92 odst. 1 věty první s. ř., které není výsledkem meritorního přezkoumání obsahu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, ale jedná se o procesní rozhodnutí konstatující pouze opožděnost nebo nepřipustnost odvolání, aniž by byla jakkoli hodnocena a zkoumána věcná a právní stránka rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, či ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012).
17. Soud tak má za to, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti, když na jednu stranu žalovaný uvedl, že je námitka nepřipustná a tímto způsobem o ní rozhodl ve výroku, a na druhou stranu se v napadeném rozhodnutí zabýval toliko věcnými námitkami žalobce.
18. V dané věci soud považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné rovněž z důvodu nedostatku důvodů rozhodnutí, neboť z odůvodnění rozhodnutí vůbec není patrné, jaké důvody vedly žalovaného k závěru, podle něhož je námitka nepřipustná ve smyslu § 92 odst. 1 s. ř.
19. Žalovaný v odůvodnění sice uvedl, že zákon o zemědělství představuje zvláštní zákon, jenž vymezuje okruh účastníků řízení komplexně a taxativně (přičemž pouze závěr, podle něhož by žalobce nebyl účastníkem řízení, by byl jediným relevantním důvodem obsaženým v odůvodnění napadeného rozhodnutí, pro nějž by bylo možné námitku ve smyslu § 92 odst. 1 s. ř. zamítnout pro nepřipustnost), nezdůvodnil však vůbec, zda žalobce do tohoto okruhu spadá, či nikoliv. Žalovaný dále sice konstatoval, že vlastník není přímo dotčen ve svých vlastnických právech a že nebyl důvod pro postup podle § 28 s. ř., učinil tak ovšem, aniž by rovněž z těchto tvrzení vyvodil jakýkoliv závěr o tom, zda žalobce byl účastníkem řízení a proč bylo o jeho námitce rozhodnuto tímto způsobem. V této souvislosti soud nad rámec uvádí, že nelze souhlasit se závěrem žalovaného o komplexnosti a taxativnosti vymezení okruhu účastníků řízení v zákoně o zemědělství. Soud má naopak za to, že okruh účastníků v tomto řízení je vymezen v § 27 odst. 1 písm. b) s. ř., popřípadě v § 27 odst. 2 s. ř. Z obsahu spisového materiálu je přitom patrné, že se žalobce považoval za účastníka řízení rovněž z toho důvodu, že měl za to, že je oprávněným uživatelem půdy.

20. Jelikož soud napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným, nezabýval se pro nadbytečnost s námitkami obsaženými v ostatních žalobních bodech, neboť samotný výrok rozhodnutí nemůže obstát a není odůvodněn.
21. S ohledem na výše uvedené skutečnosti tak soud uzavírá, že napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné z důvodu nedostatku důvodů rozhodnutí a pro nesrozumitelnost, a proto je podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení tak bude na žalovaném, aby konkrétně zdůvodnil, proč by měla být námitka proti rozhodnutí fondu ve smyslu § 92 odst. 1 s. ř. nepřípustná. Své závěry přitom přezkoumatelným způsobem zdůvodní a založí je na podkladech, které učiní součástí správního spisu.
22. Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměnu zástupce žalobce JUDr. Josefa Sedláčka, advokáta. Mimosmluvní odměna činí 6 200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 3 100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je zástupce žalobce povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 11 858 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. června 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek
předseda senátu